

tig Maade. Udvalget er derfor enedes om at foreslaa, at Landbrugsministeren bemyndiges til at nedsætte en Kommission, bestaaende af 5 Medlemmer.

Jeg skal hermed anbefale Tinget at vedtage Udvalgets Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Jeg takker Udvalget for den Hurtighed, hvormed det har behandlet dette Lovforslag, og kan anbefale at stemme for det af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag af Udvalget om en anden Affattelse af Lovforslaget (se Tillæg B. Sp. 2412)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget, saaledes ændret, og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om nogle Dyrtidsforanstaltninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6273).

Sagen sattes til Forhandling.

Martin Hansen: Da vi sidste Efteraar behandlede Lovforslaget om kommunale Dyrtidsforanstaltninger, enedes man om at samle alle Bestemmelserne om saavel Stats- som kommunale Dyrtidsforanstaltninger paa een Lov, der kom til at hedde: „Lov om Befolkningens Forsyning med visse Levnedsmidler og om Stats- og kommunale Dyrtidsforanstaltninger“. Jeg havde den Gang Lejlighed til at udtale Haabet om, at det skulde være sidste Gang, man beskæftigede sig med den kommunale Dyrtidslovgivning og dette Haab er for saa vidt ogsaa gaaet i Opfyldelse, som de egentlige kommunale Dyrtidsforanstaltninger efter det foreliggende Lovforslag i Virkeligheden forsvinder. Tilbage bliver kun en Bemyndigelse for Kommunerne til gennem Hjelpekasserne at hjælpe de vanskeligst stillede, og det tilsiges dem, de kan faa Halvdelen af Udgifterne dertil refunderet af Staten, dog ikke over 1 Kr. pr. Indbygger. Om dette Beløb, der fordeles paa 7 Maaneder, kan der ikke siges synderligt. Men man kan vel mene, i

hvert Fald mener jeg, at i Landkommunerne vil dette Beløb neppe blive brugt. At der kan være større Trang til at anvende det i Købstæderne eller i København, er muligt, og man kan vel gaa ud fra, at Kommunerne ikke vil ofre disse Penge, uden at der er Trang dertil.

I §§ 1 og 2, der særlig angaar Statsforanstaltningerne, er udeladt saavel Flæskesom Mælkeordningen, og det hilser vi med Tilfredshed. Jeg finder dog Anledning til at spørge den højtærede Indenrigsminister, om jeg forstaaer Forholdet ret, naar jeg gaar ud fra, at ogsaa Flødeafgiften bortfalder. De Udgifter, som Staten havde til Mælkeordningen, fik den jo for en Del refunderet ved den indenlandske Flødeafgift, som vi samtidig havde. Jeg gaar ud fra, at hvad der ikke her er medtaget, maa betragtes som bortfaldet. Hvad der bliver tilbage af de nuværende Statsforanstaltninger, er altsaa kun den nuværende Brørdordning og den nuværende Sukkerordning. Der er den Forskel mellem disse to Ordninger, at den sidstnævnte med en Forhøjelse af Sukkerprisen saavel for Husholdningssukker som for Industrisukker ganske sikkert vil give et ret betydeligt Overskud, hvor stort fremgaar ikke af Anmærkningerne til Lovforslaget, heller ikke af Ministerens Forelæggelsestale. Jeg ved ikke, om Ministeren er i Stand til at oplyse, hvor stort et Overskud Sukkerordningen efter de her foreslaaede Priser vil kunne indbringe, men jeg gaar ud fra, at det vil blive et ret betydeligt Beløb. Jeg nævner dette, fordi jeg mener, at man skal se § 1 i Belysning af § 2. Naar man opretholder den i Øjeblikket gældende Brødpris, vil Udgifterne ved Brørdordningen nemlig andrage et ret betydeligt Beløb for Statskassen, ca. 12 Mill. Kr., og jeg vil derfor gerne vide, hvor stor en Del heraf Sukkerordningen vil kunne dække. Efter Ministerens Udtalelser gaar jeg ud fra, at det ved Sukkerordningen fremkomne Overskud vil kunne dække et ret væsentligt Beløb af Udgifterne ved Brørdordningen. Hvis dette er rigtigt, kan man rent sagligt sige, at saa er det forsaavidt en god Ordning, som den Pris, der i Øjeblikket er paa Sukker — trods det, at Husholdningssukkeret forhøjes med de 10 Øre pr. kg — er en meget lav Pris for Husholdningssukkerets Vedkommende, og i Forhold til den Pris, der i Udlandet betales for Sukker, maa man ogsaa sige, at en Pris af 160 Øre pr. kg Industrisukker er en forholdsvis lav Pris. Rent sagligt set forekommer det mig da, at naar man med en